

5

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Dítky, nemilujme pouhým slovem,
ale opravdovým činem.“*

1J 3,18

Úvodní slovo

Jako každoročně chci nejprve poděkovat všem, kdo se podíleli a podílejí na aktivitách farnosti – máme za sebou Vánoce, sběr Charity, tříkrálovou sbírku, farní ples a mnoho dalšího. To vše by naprosto nebylo možné bez pomoci mnoha často nenápadných, ale o to ochotnějších bratří a sester.

Co nás čeká letos? Troufnu si říct – významný rok! Nejprve oslavíme 13. března 650. výročí posvěcení našeho kostela a pak nás čeká v září ještě jedno výročí, pro které nelze použít jiný termín než „kulaťoučké“:

222 let existence farnosti. K oběma příležitostem se budeme snažit připravit cosi svátečního a vás všechny prosím, abyste se nebáli přispět svou troškou do mlýna nápadů či nabídek.

A samozřejmě vás všechny prosím o modlitbu za ovoce našeho společného snažení pro Boží království.

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **V neděli 19. února 2006** se ve všech kostelích uskuteční tradiční sbírka *Svato-petrský haléř*, určená na humanitární a charitativní aktivity Svatého otce. V loňském roce se v naší zemi vybralo více než 10 milionů korun.

• Tutéž neděli, tedy **19. února 2006**, bude mši svatou v 9 hodin z našeho kostela přenášet Český rozhlas 2 (stanice Praha).

• **Do konce března 2006** je možno podat *přihlášku do kněžského semináře* pro školní rok 2006/2007. Brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle k tomu vyzývá: „Bratři a sestry, jako váš biskup vás prosím, abyste se snažili všemožně podporovat povolání ke kněžství a k různým formám zasvěceného života. A vás, mladí muži, kteří máte nebo budete mít maturitní zkoušku a cítíte se povolání ke kněžství, bych rád informoval, že přihlášky je možné podat na biskupství do konce března 2006.“

• Ve schránce u hlavního vchodu do kostela jsou k dispozici letáčky s nabídkou *programů Centra pro rodinu a sociální péči* na letošní rok (včetně možnosti dovolených a rekreačních pobytů). Doporučujeme vaší pozornosti!

Informace o průběhu oprav sakristie

Během prvních týdnů měsíce ledna se především podařilo zdárně provést avizovanou výměnu hlavní elektrorozvodné skříně pro celý kostel. Při této příležitosti děkuji za pochopení z toho plynoucích omezení provozu kostela. Také jste jistě zaznamenali úbytek tepla v kostele, který byl zapříčiněn právě týdenním výpadkem vytápění. Chci mimochodem poprosit o důsledné zavírání všech dveří, když vcházíte do kostela – tepelné ztráty jsou pak přece jen menší!

Dále bylo provedeno zakrytí vchodu do podzemní krypty novým kamenným příkrovem, dokončeno betonování podlah a obkladů sociálních zařízení. Tento týden se již dokončují sanační omítky a bylo započato s kladením dlažby v bývalé kněžské sakristii.

Následovat pak budou dokončovací a instalační práce – osvětlení, výmalba, truhlářské práce, přepojování ozvučení kostela, systému elektronické ochrany a technického zařízení pro chystaný internetový přenos bohoslužeb.

Zatím máme asi dvoutýdenní zpoždění (dané především nutnými technologickými přestávkami při provádění sanačních omítek) a velmi bychom si přáli, abychom se v půli února mohli začít stěhovat z kostela zpět do nových sakristií. Držme si palce!

P. Petr Vrbacký

Farní ples

z pohledu pořadatele

Po jedenáctém plese jsem se setkal s názory, že by bylo dobré změnit místo a vyzkoušet jinou kapelu. I když na Biskupském gymnáziu byli vždy vstřícní a ochotní, tak přeci jen, prostory určené k výuce nejsou, přes všechnu snahu, ideální pro konání plesu. Na plese Studentského centra, jenž se konal v Semilasse, hrála skupina Onkles a hrála dobře, Semilasso se také zdálo být opravdu dobrým místem pro ples, proto jsme se domluvili, že by tam 7. ledna 2006 mohli Onkles zahrát i nám. A ukázalo se, že i Semilasso je v tomto termínu volné. Naštěstí je u Tomáška dost lidí, kteří rádi s organizací plesu pomohou. Tisk plakátů a lístků, příprava výzdoby na stoly, nácvik polonézy a vymýšlení programu dá opravdu hodně práce, za kterou nikdo nic nechtěl. Tímto všem ještě jednou děkuji. Obíhání úřadů, ze kterého jsem měl trochu obavy, proběhlo hladce. Díky pochopení pracovníků ÚMČ Královo Pole bylo vše bez problémů.

Prodej lístků tentokrát trval tři týdny, aby bylo na zakoupení dost času.

Jakmile se kolem sedmé večer začali scházet první hosté, byla moje a Klářina nervozita na vrcholu. Polonéza se povedla, zahajovací projev pronesený otcem Petrem nezklamal. Všichni jsme se upřímně bavili při nadneseném srovnání naší a královo-polské farnosti, na jejímž území se ples odehrával.

Pak už to šlo velmi rychle, tanec, zábavná soutěž, profesionální taneční ukázky, zábava, úsměvy, tombola se skvělými výhrami, uváděná nadějnými uvaděči, skupinový rumunský tanec. Pak si muzikanti nasadili tmavé brýle, v sále se ztlumilo osvětlení a při bigbeatové hudbě snad nikdo nesesedl. V závěru se zase trochu zpomalilo a zjemnilo, takže na své si přišli i příznivci pomalejších rytmů, ti ostatní si při nich vydechli. Soudě podle vesměs pozitivních ohlasů těch, kteří na plese byli, byl snad jedinou negativní věcí negativní výsledek alkoholového testu, který jsem absolvoval při silniční kontrole cestou domů z plesu. Což je také pozitivní zpráva.

Zbývá jen dodat, že příští rok plánujeme také ples, bude 13. v pořadí a bude 13. ledna. Všichni tedy máte možnost naplánovat si svoji účast na této tradiční akci s velkým předstihem. Takže se již těším, jak se všichni po příštím plese sejdeme v neděli na jedenácté a pocít velké farní rodiny bude zase o trochu silnější.

Honza Keprník Keprt

Z dětí se stávají zabijáci a co na to rodiče?

Tento článek je reakcí na pokus vraždy studenta gymnázia svými spolužáky, vyzna-vači Vikingského kultu. Násilné trestné činy dětí a mládeže se množí, proto je třeba se zaměřit na výchovu v rodinách, zejména křesťanských.

Pokud člověk hledá nějaký smysl informací o tom, že děti jsou zabíjeny, pobodávány, znásilňovány apod. svými spolužáky, pak obvykle zjistí, že je stále intenzivně diskutováno o tématu děti, mladiství a násilí, o hranici trestní odpovědnosti atd. Ale řeči se vedou a voda plyne.

Proč se stále více stupňuje násilí mezi dětmi a mladistvými? Zodpovědní jsou rodiče, škola, přátelé i mimoškolní skupiny, ve kterých se pohybují, tedy společnost. Jako činitelé stupňující násilí mladistvých zde působí brutální videohry, televize, film, špatné příklady (a těch není málo), které děti vidí kolem sebe, a beznadějně perspektivy.

Když se stane něco tak vážného, jako je vražda (nebo pokus o vraždu), provedená dítětem, pak média i lidé vždycky zbystrí pozornost. Co je smutnější a co je hroznější než smrt dítěte? Jako by volání a rady expertů nebyly brány vážně, jako by nebyly důležité. To, co stále a stále prohlašují, to opakování argumentů pro zlepšení stavu, může někomu připadat až nudné, protože to jsou postupy do určité míry beztak jasné.

Na tuto vážnou problematiku násilí mezi mládeží upozorňují odborníci, zejména psychologové, psychiatři a pedagogové. Ti připomínají, objasňují a analyzují, a nejen to, také doporučují, doprošují se, apelují na společnost, rodiče, školský systém, na politiky. Někdy však tuto vlastní námahu musí vnímat až jako sisyfovsky frustrující. Část hromadných sdělovacích prostředků přímo propaguje násilí a oslavuje úspěch a peníze. Liberalismus zejména v oblasti morálních a etických

norem a hodnot, prezentování vzorů individualismu a vulgárního pragmatického postkomunistického kapitalismu v dosahování úspěchu a prosazení se za každou cenu a volná ruka trhu zde také sehrávají svoji negativní roli.

Jako opatření se zde navrhuje menší školní třídy, více psychologů ve školách jako systém včasného varování, a ne jen jako „systém hašení“, více času pro děti, dostatek lásky a porozumění, nenásilné, ale systematické výchovné působení zejména rodiči. Věnovat se jim ne ve formě zahrnování blahobytem a penězi, kterými si často někteří rodiče „kupují“ přízeň svých dětí a snaží se kompenzovat skutečnost, že si pro vlastní děti neudělají dostatek času. Věnovat se dětem znamená ukazovat jim vlastním životem vzor fungující rodiny, seznamovat je s vírou a křesťanskými hodnotami a ukazovat jako vzor respektování všeobecně uznávaných hodnot, které můžeme shrnout do Desatera Božích přikázání. Rodiče, důležité je, abyste měli své děti rádi a často s nimi komunikovali, věděli o tom s kým se přátelí, věděli o jejich mimoškolních aktivitách, věděli vždy, kde a s kým jsou, a zavčas je zapojovali do vhodných aktivit, nenásilně jim nabízeli možnost seznámení se s vhodnými přáteli tím, že sami udržujete přátelské a živé vztahy s jinými dobrými přáteli a rodinami. Pak by nebylo možné, aby se všichni kolem divili, že mladiství pachatelé těchto závažných trestných činů jsou členy satanistické či jiné sekty nebo stoupenci vikingských nebo jiných kultů. Proto, aby děti nepřicházely do kontaktu

s těmito zvrhlými praktikami, je třeba opět zdůraznit kvalitní výchovu a vedení a zde je možné připomenout i úlohu farních společenství.

Stačí smrt žáka k pochopení a zejména ke změně toho, co je dnes u nás bráno jako normální? Pokud ano, pak by zde smrt dítěte měla určitý smysl. Snad to stačí alespoň k pochopení konkrétních příčin (a není to nikdy jen jedna), například té – že se jim vede dobře – „mají roupy“. Jiní se však dobře nemají, ale také tráví mnoho času v partách, jejichž členové neuznávají společenské ani právní hodnoty a normy a často jednájí asociálně. V každém případě však zde děti zhrubnou také proto, že jsou nešťastné. Z praxe víme, že na školu se při výchovném formování dětí moc spoléhat nemůžeme. Ze šťastných dětí, které mají dobré rodinné zázemí, které znají a respektují hodnoty Desatera, se však zabijáci nestávají. Proto si i vy, rodiče, ujasněte svůj žebříček hodnot, zda v něm figurují vaše děti na předních místech a zda vy sami nedáváte přednost nejen práci, ale i zábavě před vašimi rodičovskými povinnostmi. Děti samy, až vyrostou, vám mohou v této oblasti leccos vytknout a vaši (ne)péči vám mohou třeba oplácet stejnou měrou. A na věčnosti bude zvažováno i to, zda jste svým životem nedávali pohoršení „těm nejmenším“ a jak jste se ze svých dětí snažili vychovat dobré lidi a dobré křesťany, připravené čelit realitě dnešního světa.

PhDr. Jan Weinberger

Pozdrav z Plzně

dokončení

ČESKÉ BUDĚJOVICE (SRPEN 2003
AŽ SRPEN 2005) – STUDIUM TEOLOGIE

Dalším krokem na mé cestě je studium teologie jako podmínka k přijetí svátosti kněžství. Místem mého studia se stala teologická fakulta v Českých Budějovicích. Tato fakulta vznikla v roce 1993 z iniciativy salesiánů a sídlí v budově bývalého diecézního semináře, zrušeného komunisty roce 1950. V této budově studoval v 19. století známý český světec, redemptorista Jan Nepomucký Neumann, misionář v USA, biskup ve Filadelfii, svatořečený roce 1977.

V Českých Budějovicích jsou dvě salesiánské komunity. Jedna je v městské části Čtyři Dvory (proto má komunita název „Čtyrák“). Zde je kostel sv. Vojtěcha a středisko mládeže. Bydlí zde pět salesiánů – dva mají na starost farní pastorační, dva pracují ve středisku mládeže a jeden učí na teologické fakultě.

Druhá komunita sídlí na Pražské ulici v budově bývalého středověkého morového špitálu (proto má název „Špitálek“) a bydlí zde studenti teologie. V této studentské komunitě jsem prožil dva krásné roky. Komunitu tvořili čtyři salesiáni – vyučující na teologické fakultě – a devět studentů. Život v komunitě opět sledoval hlavní úkoly – rozvoj osobnosti po stránce lidské (růst ke zralosti), intelektuální (studium) a duchovní (vztah k Bohu).

Teologická fakulta v Českých Budějovicích je specifická svým zaměřením nejen na teologii, ale také na psychologii a pedagogiku, kterou salesián ke své práci s mládeží potřebuje. Na fakultě studují řeholníci a laici. Kromě oboru teolog, který studuje pár salesiánů a petrinů, jsou zde obory: učitel náboženství a etiky, pastorační asistent, pedagog volného času, sociální a charitativní práce a humanistika.

Studium teologie má dvě části. První dva roky jsou zaměřeny na filosofii, jazykovou přípravu (latina, řečtina, hebrejšтина a němčina nebo angličtina) a úvody do některých předmětů (teologie, Písmo svaté . . .). Mě osobně studium velmi baví a vnímám to jako velký dar, že zde mohu studovat. Hodně mě zaujala řečtina a biblistické předměty, které umožňují hlubší pochopení Božího slova a prohloubení vztahu k Bohu. Také se mi líbí předměty, které umožňují lépe poznat a pochopit člověka – psychologie, antropologie filozofická i teologická a také psychologie náboženství. Zároveň si uvědomuji, že pouhé studium a znalosti o Bohu a o pravdách víry nestačí. Je totiž rozdíl mezi tím Boha znát a Boha milovat (jak říká B. Pascal). Bez hlubokého osobního vztahu k Bohu jsou naše znalosti k ničemu a naopak mohou být pramenem pýchy a povyšování se nad druhé.

Kromě studia, rozvoje duchovního života a práce na sobě, má každý salesiánstudent na starost trochu apoštolátu ve farnosti Čtyři Dvory. Protože jsou neda-leko kostela sv. Vojtěcha vysokoškolské

koleje, věnují salesiáni pozornost studentům. Kostel se stal přirozeně místem, kde se studenti setkávají. Já jsem se zde zapojil do společenství vysokoškoláků.

Každé úterý večer v 19 hodin je v kostele sloužena mše svatá pro studenty. Asi 150 přítomných se zájmem naslouchá zpěvu scholy, četbě z Písma i kázání a pozorně se účastní slavení eucharistie – setkání s Bohem i ostatními lidmi.

Po mši svaté jsou zváni všichni zájemci do farního sálu na téměř dvouhodinové setkání s pestrým programem, který se skládá z večere, četby nedělního úryvku evangelia, programu ve skupinkách a závěrečné modlitby.

Protože se jednotlivých setkání účastní kolem 40–60 studentů, bylo třeba pro setkávání tak velkého množství lidí zvolit vhodnou formu. Na přípravě jednotlivých setkání se podílejí čtyři čtyřčlenné týmy, které se po týdnu střídají (na každý tým tedy vyjde „služba“ jedenkrát za měsíc, což je dostatek času na přípravu).

Každý člen týmu má vždy na starosti jednu skupinku. Skupinky trvají asi 45 minut a každý z příchozích si může vybrat z nabídky. V jedné skupině se diskutuje o tématu z knihy, v druhé o evangeliu a další jsou spíše zábavné, např. biblická soutěž, zpěv písní, hry, promítání pohádky, psychologický test apod.

Ve skupinkách se klade důraz na to, abychom se více poznali (zvláště důležité pro nově příchozí!), a také, aby se každý dostal ke slovu, mohl projevit svůj názor a učil se naslouchat druhým.

Práce čtyř týmů se velmi osvědčila, pokaždé je setkání jiné, originální, i když zůstávají některé pevné body. Důležité je, že se daří zapojit do přípravy jednotlivých setkání širší okruh lidí, kteří si zároveň mohou vyzkoušet dovednosti velmi užitečné pro život: vedení malé skupinky, nutnost komunikace, moderování diskuze, formulace vlastního názoru.

Do celoročního plánu společenství, ve kterém nejsou jen studenti, ale čím dál více i mladí pracující, jsou zařazeny tradičně dvě duchovní obnovy – v době adventní a postní.

Objevila se také potřeba (spolu se vznikem čtyř týmů, které vedou společenství) uspořádat jakési „školení“ těchto animátorů. Jedno setkání probíhá v říjnu a druhé v březnu a pro účastníky bylo velkým přínosem.

Přišly i další podněty na činnost společenství do prázdnin – táboráky na farní zahradě, exkurze do pivovaru Budvar, sobotní výlety. Přemýšlíme také, jak oslovit nové spolupracovníky do týmů, a také, jak získat nové členy do společenství. Pokud totiž člověk prožívá víru sám, je to velmi smutné a člověk by o ni mohl brzy přijít. Být však ve společenství s ostatními je sice často náročné, přináší to však radost, pokoj, hezké vztahy, hluboká přátelství a také oporu v obtížných chvílích.

Kromě „spolča“ jsem se také podílel na přípravě biřmovanců, což byla činnost velmi zajímavá. Měl jsem na starosti téma mše svatá a donutilo mě to něco si k tomu více nastudovat, takže jsem, myslím, mši svaté více porozuměl.

Vyvrcholením celoroční činnosti s mládeží bývají prázdninové pobyty. Pravidelně se účastním tzv. chaloupek – což je prázdninový tábor pro 12–15 kluků se základnou na nějaké chalupě nebo faře. Největší výhodou je zde práce s malou skupinkou a cílený rozvoj všech stránek osobnosti účastníků, včetně duchovního života.

Také se spolupodílím na formačním týdnu pro mládež od 18 let, což je něco mezi exerciciemi a táborem. Kromě sportovních a zábavných aktivit je v programu zařazena modlitba, přednášky týkající se duchovního života, celodenní pout' na nějaké poutní místo, společné slavení liturgie, přednáška o manželství a zasvěceném životě, diskuse o povolání. Vždycky se vytvoří výborná parta a hezká přátelství.

Účastním se také každoročně srpnového „Setkání se salesiány“ pro kluky od 14 let. Setkání připravuje skupina 10 až 15 salesiánů z různých komunit z celé ČR. První tři dny několik skupinek putuje z různých směrů na jedno poutní místo, kde se pokračuje v připraveném programu. Setkání vždy provází hlavní téma, věta z Písma nebo životní příběh nějaké osobnosti a od toho se odvíjejí různé aktivity zaměřené na rozvoj osobnosti, sportovní a zábavný program a duchovní rozměr.

PLZEŇ (OD SRPNA 2005) – ASISTENCE

Po dvou letech studia následuje v salesiánské formaci období asistence. Je to dvouletá pedagogická praxe, jejímž cílem je získat vlastní zkušenosti při práci

s mládeží, naučit se odpovědnosti a samostatnému řešení úkolů a také bližšímu poznání reality komunitního života, který je přece jen odlišný od života v komunitě studentské.

Můj spolužák Petr Kalas byl poslán do Ostravy, Martin Běhal do Brna-Žabovřesk a já do Plzně. Toto město je (stejně jako celé západní Čechy), co se týče víry, misijním územím. Věřících je zde málo a o to více si tito lidé svou víru musí vybojovat a uhájit v ateistickém prostředí. Krajina západních Čech je velmi krásná a je v ní mnoho kostelů a klášterů, což svědčí o dlouholeté tradici víry.

Naše komunita sídlí v městské části Lobzy, v okolí jsou paneláky a čtvrť rodinných domků. Veškerá naše činnost se odvíjí od života v komunitě. Zde máme své zázemí, zde prožíváme vztah k Bohu i bratrské společenství a pak podle místních podmínek nabízíme své schopnosti a čas ke službě druhým. Přišel jsem do pětičlenné komunity salesiánů. Oldřich má na starost farnost, Marek je ředitelem střediska, Jenda ředitelem komunity, Zbyněk a Tomáš pracují ve středisku mládeže.

V rámci střediska mládeže zde jsou zájmové kroužky, odpolední oratoř pro děti do 15 let, večerní klub pro mládež od 15 let a centrum Střecha pro pomoc problémovějším dětem. Já pracuji v odpolední oratoři a spolu s dalšími čtyřmi spolupracovníky se snažíme vytvářet pro děti místo, kam mohou přijít ve svém volném čase, kde mohou najít zázemí, kde se mohou odreagovat, ale zároveň také kde

se mohou setkat s nějakými pozitivními hodnotami.

V rámci farní pastorece se podílím na přípravě biřmovanců, což je pro mě velmi zajímavé a trochu to navazuje na to, co jsem dělal v Českých Budějovicích. Také se věnuji skupince středoškoláků, kteří se scházejí po páteční večerní mši svaté.

Specifickým úkolem je pro mě práce v našem salesiánském archivu v Praze-Kobylicích, kam jezdím každé pondělí. Teď právě pracujeme na shromažďování dokumentů o životě salesiána Štěpána kardinála Trochty, litoměřického biskupa, mučedníka komunistické totality, chystá se vydání jeho stručného životopisu a putovní výstava s fotografiemi.

V Plzni nás v nejbližší době čekají salesiánské dny – oslava svátku dona Boska. Pomalu se začínají připravovat prázdninové akce. O letních prázdninách mě čeká obnova slibů na další tři roky.

Vidím, že cesta řeholního života je cestou krásnou, kterou člověk nejde sám, ale s ostatními spolubratry a spoustou mládeže. Na cestě jsou však mnohé překážky, které je třeba zdolat, a je dobré, když se člověk může o někoho (Někoho) opřít. Děkuji všem za podporu hmotnou i duchovní a prosím o modlitbu nejen za sebe a své povolání, ale také za mládež, ke které jsme posláni.

Petr Zelinka SDB

Slovo nemocným

*„Pán pokoje at' vám sám dá pokoj
vždycky a každým způsobem.“*

2Thes 3,16

Každý člověk někdy má někdy dojem, že celý jeho život je zbytečný, že je neúspěšný, že na něm nikomu nezáleží. Takový stav se objeví, i když je člověk hmotně zajištěný, i když podle názoru lidí v jeho okolí má všechny důvody ke spokojenosti a radosti. Spokojenost člověka není důsledkem toho, co člověk vlastní, spokojenost musí vycházet z nitra člověka.

Člověk si musí být vědom svých dobrých vlastností, schopností, musí za ně být Bohu vděčný, musí si být vědom své odlišnosti od druhých lidí, musí být přesvědčený, že má na světě svoje poslání, které má splnit, že má všechno, co potřebuje, aby poslání splnil, a že ho nikdo nemůže na jeho místě nahradit. Musí si být jistý, že jeho místo je hodnotné v Božích očích, i když třeba není příliš oceňováno lidmi kolem něj. Když se takto člověk dívá na sebe i na svoje postavení v lidské společnosti, je spokojený, vyrovnaný ve svém nitru a tato spokojenost ovlivňuje celý jeho život. Takový člověk je přínosem pro každou společnost, ve které žije.

Když je člověk ve svém nitru nespokojený, když si myslí, že je zbytečný, bezcenný, když nemůže najít uplatnění ve společnosti podle svých představ, projevuje se to na celé jeho osobnosti, protože

každý touží po uznání a ocenění. Když se mu nedaří najít takovou formu jednání a uplatnění, po jaké touží, získává člověk postupně nenávisť vůči sobě, trpí duševní bolestí, snaží se najít viníka, na kterého by mohl přenést odpovědnost za svůj současný stav. Takový člověk se ve své mysli stále zaobírá svými problémy, až si vytvoří zvláštní svět, ve kterém žije, ve kterém je mu dobře. Je to útěk před skutečným životem, před odpovědností za to, co člověk dělá. Když tak žije delší dobu, vzdaluje se stále víc reálnému životu a návrat k běžnému plnění povinností je stále těžší.

Toto dlouhodobé napětí může být příčinou i některých organických chorob, které mohou nepříjemně ovlivňovat lidský život. Psychické napětí, které trvá dlouho, může být také příčinou neuróz, které také mohou komplikovat život jednotlivce a narušovat život společnosti, ve kterém takový člověk žije. Někdy se vyskytují stavy, kdy člověk kolísá mezi hlubokou skleslostí a mezi horečnatou činností. I v takových stavech může člověk hledat pomocné řešení v požití látek, které výrazně povzbuzují, nebo naopak tlumí. Jsou to většinou návykové látky, a když si na ně člověk vypěstuje závislost, velmi těžko se jí zbavuje. Na začátku se všechno zdá být snadné a zvládnutelné, ale po nějaké době si člověk uvědomuje svoji slabost a neschopnost zbavit se návyku.

Když se setkáme s člověkem, který má problémy s přijetím své osoby a trápí se současným stavem, máme mít pochopení pro jeho těžkosti, nepodceňovat je a být

ochotni mu pomáhat najít takové řešení, které mu pomůže najít správný pohled na svoji osobu a schopnosti. Máme být trpěliví a neodrazovat ho svými projevy nebo jednáním. Svým pochopením pro problémy druhého člověka a ochotu udělat pro něj všechno, čeho jsme schopní, prospějeme nejen potřebnému člověku, ale současně i sobě.

o. J. Šik

Z farní charity

Bratři a sestry!

Opět stojíme na prahu nového roku, roku 2006. Proto malé ohlédnutí za minulým rokem 2005. Jaká byla náplň činnosti farní charity? Jsme tu už třináctý rok a podle svých sil a možností se pokoušíme drobnou službou naplňovat příkaz lásky k našim nemocným a potřebným osamoceným bližním. V uplynulém roce nás dobrovolných pracovníků bylo průměrně třináct a pomáhali jsme třinácti potřebným bratřím a sestrám. Z nich jedna nevidomá paní byla v létě přemístěna do sociálního zařízení mimo Brno a jedna naše klientka v dubnu zemřela. Naše služba spočívá v návštěvách a v pomoci při obstarávání nákupů.

Stejně jako v předcházejících letech od vás přebíráme použité poštovní známky a pohlednice (ne vánoční či jiná blahopřání) a dioptrické brýle a pomáháme při zajišťování sběru šatstva.

Každoročním radostným úkolem je pro nás příprava vánočních nadílek pro osamocené staré bratry a sestry. Veliké Pán Bůh zaplat' vám všem, kteří jste nám přinesli cukroví a ovoce, takže jsme mohli naplnit 30 igelitových tašek ovocem a krabicí s cukrovím. Všechny nadílky způsobily velkou radost. Díky za krásné pečlivě připravené cukroví. V žádné rodině se na Štědrý večer nenajde tolik druhů sladkostí, kolik jich bylo v každé jedné naší nadílce. Díky vaší štědrosti jsme mohli ještě obohatit Vánoce dalším potřebným lidem. Část zbývajících cukroví a ovoce jsme poslali do Domova pokojného staří na Kamenné ulici a zbytek Dennímu centru pro bezdomovce.

Ještě jednou za obdarované i za nás všem štědrým dárcům děkujeme.

FINANČNÍ DARY A JEJICH POUŽITÍ

V minulém roce došlo v celém světě k řadě velkých pohrom. Na zmírnění jejich následků jsme z vašich finančních příspěvků, které nám vkládáte do naší charitní pokladničky vzadu v kostele, přispěli následovně:

- Pomoc lidem v jihovýchodní Asii postiženým tsunami 11 000 Kč
- Pomoc lidem postiženým povodněmi v Rumunsku 14 000 Kč
- Pomoc lidem postiženým zemětřesením v Pákistánu a Kašmíru 7 000 Kč

* * *

Dále jsme poskytli peníze na projekty Oblastní charity Brno:

- Chráněné bydlení pro lidi s mentálním postižením na Gorkého ulici 10 000 Kč
- EFFETA – denní stacionář pro děti a mladé lidi s mentálním postižením a autismem 2 000 Kč
- Denní centrum pro lidi bez domova 5 000 Kč

* * *

Kromě toho jsme zaslali na:

- Likvidace lepry 6 000 Kč
- Miles Jesu (mezinárodní lékařská misie EPIHANY MEDICAL MISSION) 3 000 Kč
- Dům na půli cesty – Sdružení pěstounských rodin 5 000 Kč
- Výstavba nemocnice v Ugandě 4 000 Kč

Částky pro jednotlivé projekty Oblastní charity byly nasměrovány po konzultaci s vedením Oblastní charity podle naléhavosti. Také jsme plně respektovali úmysly dárců, pokud byly uvedeny.

Závěrem děkujeme vám všem, kdo jste nás v loňském roce finančně, modlitbou či jinak podporovali a prosíme o vaši spolupráci a pomoc v roce letošním. Děkujeme za vaši důvěru a štědrost a přejeme vám do nového roku stálou Boží ochranu, pomoc a požehnání.

dobrovolníci farní charity

Silvestr 2005

silvestrovská akce mládeže nejen od sv. Tomáše

Letošní Silvestr jsme strávili ve vesničce Rybí (asi 5 km od Nového Jičína). Za těch pět dní, co jsme tam strávili, jsme se pěkně vyváleli ve sněhu, někteří se i zahrabali, což všem vřele doporučuji, sama jsem to zkusila. Úspěch měly i houpačky, houpací pes a kolotoč. Samozřejmě nechyběly různé hry, ale každý večer jsme se pilně učili. Asi vám to přijde divné, že? – Učit se o prázdninách. Tohle byla ale taneční škola. Našimi učitelkami byly Štístko a Minehava. Musím podotknout, že učily výborně. Nescházel nám ani večer plný poezie nebo pohádkový večer. Zhlédli jsme pohádky v nových verzích.

Rok 2005 jsme ukončili trochu pozměněným španělským zvykem. Místo šedesáti rozinek jsme v poslední minutě starého roku snědli dvanáct sladkých barevných kuliček. Nový rok jsme zahájili přípitkem a odpálením pár rachejtlí.

Myslím, že se celá akce vydařila. Sice nám ujel vlak, ale řekněte, kolik lidí má tu možnost si na nádraží pustit kazeťák a tancovat?

Diana Neaty Chudová

Přehled hospodaření farnosti a statistických údajů za rok 2005

STATISTICKÉ ÚDAJE

	Rok 2005	Rok 2004
Křty		
děti do 14 let	52	57
dospělí nad 14 let	7	3
Biřmování	0	24
Sňatky	26	37
Pohřby		
do země	20	23
kremace	53	39

VÝKAZ O HOSPODAŘENÍ FARNOSTI

Jedná se o vybrané a zaokrouhlené údaje.

	Rok 2005	Rok 2004
Příjmy v Kč		
sbírky	1 703 513	1 388 919
dary fyzických a právnických osob	588 250	749 500
církevní úkony a činnosti	17 970	9 440
Celkem	2 320 630	2 216 619
k tomu půjčky	410 000	
úvěr na opravu sakristie	2 000 000	
Výdaje v Kč		
mzdy	111 095	31 920
daně a dávky ke mzdám	107 875	29 027
režijní výdaje	618 156	362 767
opravy památek	1 666 669	1 685 769
odeslané sbírky a charitativní dary	497 963	447 936
ostatní	732 644	227 724
Celkem	3 766 253	2 967 076

P. Petr Vrbacký